

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-02-67634 צלאח אלדין(אסיר) נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, פסיכולוגית
חבר ועדה – מר חנן נחמני, קרימינולוג
נציגת שב"ס – גב' מירב כהן בן מוחה
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

המבקש מנור צלאח אלדין (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אבו עבד

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה דני מיכאל

1

החלטה

- 2 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: **החוק**), שקלה הוועדה
- 3 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 4 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 5 1. האסיר מרצה מאסר שמיני למשך 7 וחצי שנים בגין עבירות גניבה, תקיפה, עבירה נגד הסדר
- 6 הציבורי, זריקת חפץ מבעיר והחזקת אגרופן. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע
- 7 ולגזר הדין, ב-9.10.14 החזיק האסיר אגרופן, בסוף שנת 2014 השליך האסיר צמיגים בוערים ופחי
- 8 זבל במטרה לחסום כביש הסמוך למחסום ובאותה תקופה גם זרק 6 בקבוקי תבערה ו-5 כוורות
- 9 זיקוקים לעבר כוחות הביטחון. ב-14.11.14 תקף האסיר, יחד עם אחרים אישה שנסעה ברכבה
- 10 באזור כיכר חיזמה (להלן: **המתלוננת**). כתב האישום וגזר הדין מתארים את רגעי האימה, הפחד
- 11 והמורא שאחזו במתלוננת עת התקבצו סביב רכבה האסיר ושותפיו, פתחו את דלתות הרכב, משכו
- 12 בשערה, ירקו עליה, קיללו אותה והאסיר גנב ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה ו-1,900 ₪.
- 13 מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.
2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר 4 עבירות משמעת הכוללות פגיעה בסדר הטוב
- 14 ובמשמעת, שביתת רעב והחזקת חפץ שלא רשאי להחזיקו. בנוסף, האסיר נטל חלק ב-31 אירועים
- 15 אשר כללו שביתות רעב, הפרת סדר, משמעת אסירים ואמל"ת. בגין שביתת הרעב נידון האסיר
- 16 לשבעה ימי בידוד, כאשר בגין העבירות והאירועים הנוספים נשללו מהאסיר טובות הנאה שונות.
- 17 התנהגות זו של האסיר אשר נפרשה לאורך תקופת מאסרו מלמדת לא רק על המסוכנות הנשקפת
- 18 ממנו, אלא על אי זניחת קו אידיאולוגי.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-02-67634 צלאח אלדין(אסיר) נ' מדינת ישראל

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע.
4. לחובת האסיר רישום פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, גניבה, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וניסיון לשוד תוך שימוש בכוח. העבירה האחרונה בוצעה ב-18.2.13, וביום 8.9.13 נגזרו על האסיר 13 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. כפי שצוין בגזר הדין, עניינו של התיק האחרון הוא בכך שהאסיר ביצע עבירות דומות לאלו שבתיק שלפנינו כלפי מתלוננת בת 14. בתיק זה שוחרר האסיר ביום 14.5.14, קרי חצי שנה לפני ביצוע העבירות בתיק בגינו מרצה את מאסרו הנוכחי. לא היה במאסרו הקודם ולא במאסר המותנה שהושת עליו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את אותן עבירות ואף עבירות חמורות יותר.
5. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
- מפי האסיר שמענו כי האסיר מבקש להשתחרר על מנת לראות את משפחתו, אביו נפטר בעת שהאסיר ריצה את מאסרו, והאסיר מבקש לדאוג לפרנסת המשפחה. בא כוח האסיר ציין כי חרף העובדה שמשפחת האסיר הגיעה לבקרו - האסיר התייצב בוועדת השחרורים מתוך תקווה לזכות בשחרור מוקדם והאסיר ציין בסוף דבריו כי בחמש השנים בהן ריצה מאסר למד את הלקח. אין בדברים אלו הבנה לגבי חומרת העבירות. לא שמענו מפי האסיר אמפתיה כלפי המתלוננת והבנה של עוצמת הפגיעה בה. גם אם ניתן לראות בדברים מינוריים שאמר האסיר משום חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - הרי שעל פי הפסיקה **"אין די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים"** כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה.
- לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר חרטה כנה ואמיתית.
- אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-02-67634 צלאח אלדין(אסיר) נ' מדינת ישראל

עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהינתן כי בא כוח האסיר הותיר שאלת פרסום שם האסיר בהחלטה לשיקול דעת הוועדה, בהעדר נתונים אישיים מורכבים המצדיקים זאת - הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תש"פ, 06/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילון,
חברת וועדה

מר חנן נחמני,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

גב' מירב כהן בן מוחה,
נציגת שב"ס